

หยิบดี

บัณฑิตนักปฏิบัติ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิสูตร อาสนวิจิตร
 email iamvisut@gmail.com
 id-line 0850401595
 facebook <https://www.facebook.com/iamvisut>

ภาพจาก : https://th.pngtree.com/freepng/master-graduate-icon_3258194.html

“บัณฑิตนักปฏิบัติ” ได้น้อมรับมาจาก พระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร รัชกาลที่ 9 ในพระราชทานปริญญาบัตรแก่บัณฑิตของราชมงคล ในปี พ.ศ. 2525 ซึ่งมีใจความตอนหนึ่งว่า

“บัณฑิตทุกๆ สาขา ทุกๆ คนมีหน้าที่ที่สำคัญที่จะต้องเป็นกำลังทำประโยชน์สร้างสรรค์ความเจริญมั่นคงให้แก่ประเทศชาติ การที่จะให้ประโยชน์หรือการสร้างสรรค์ให้เกิดขึ้นได้นั้นจะต้องลงมือทำมันอย่างจริงจัง”

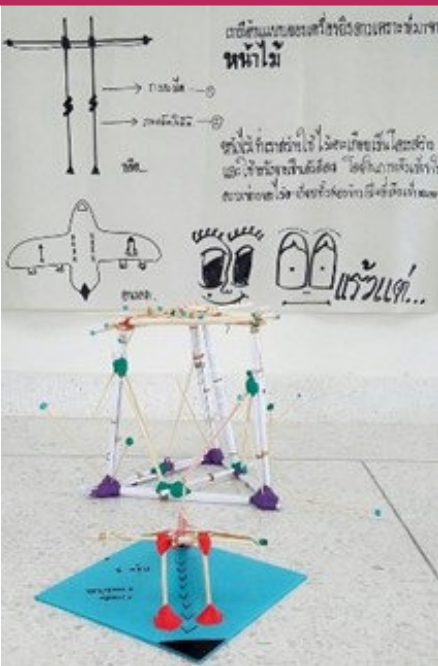
*“การลงมือ” ที่จริงมีความหมายกว้างขวาง หมายถึง การปฏิบัติด้วยวิธีต่างๆ ทุกอย่างแต่เพราะที่เห็นชัดเรานักปฏิบัติด้วยมือจึงพูดเป็นสำนวนว่า **“ลงมือ”** การลงมือหรือการปฏิบัติมันขึ้นอยู่กับสิ่งที่มองหรือใจสั่ง คือใจมันสั่งเมื่อไร อย่างไร ก็ทำเมื่อนั้น อย่างนั้น ฉะนั้นถ้าใจไม่สั่ง คือ อ่อนแอ ลังเล เกียจคร้าน หรือ ไม่สู้อริท ไม่เที่ยงตรง ก็จะไม่ลงมือทำ หรือทำให้มันค้างค้ำง ทำให้ช้ำ ให้เสียหาย เป็นการเบียดเบียนตนเบียดเบียนผู้อื่น ซึ่งไม่เป็นประโยชน์ ไม่เป็นการสร้างสรรค์ หากแต่เป็นบ่อนทำลายให้เกิดความเสียหายและเกิดโทษสุจริต นักปฏิบัติงานจึงต้องรู้จักฝึกปฏิบัติใจตนเอง เป็นสำคัญ และเป็นเบื้องต้น ก่อนอื่นต้องหัดทำใจให้หนักแน่น กล้าแข็ง และเป็นระเบียบ ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคไม่บังง่ายเห็นแก่ความสะดวกสบาย และที่สำคัญที่สุดจะต้อง เที่ยงตรง เป็นกลาง และสุจริตอยู่เสมอไม่วันไหนไหวต่ออารมณ์เครื่องหลอกล่อใดๆ จึงจะช่วยให้เป็นนักปฏิบัติที่ดีที่สามารถสร้างประโยชน์ได้อย่างแท้จริง”*

ในบทความนี้ผมมีความตั้งใจได้หยิบขึ้นมาเรื่องราวด้านการศึกษา ในการสร้างบัณฑิตนักปฏิบัติที่ดี มาเล่าให้ฟังในบทความนี้เมื่อการเปลี่ยนแปลงในบริบทของสังคม ด้านเทคโนโลยี และด้านวิทยาศาสตร์ อย่างรวดเร็วสิ่งของที่ทันสมัยเมื่อ 2 ปีที่ผ่านมา กลายเป็นสิ่งที่ล้าไปแล้วสำหรับปัจจุบันนี้ นั่นเป็นสิ่งที่บ่งชี้ให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงอันรวดเร็วของโลกใบนี้ ดังนั้นในระบบของการศึกษาก็เช่นเดียวกัน จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการปรับเปลี่ยนและพัฒนาบัณฑิตของตนเองให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วนี้ จากสายพระเนตรที่ยาวไกลของพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร รัชกาลที่ 9 ที่ท่านได้ให้ความสำคัญต่อแนวทางในการที่ให้มหาวิทยาลัย สถาบันการศึกษา และหน่วยงานต่างๆ นั้นต้องมีการสร้างผู้เรียนที่มีทักษะในด้านการปฏิบัติงานที่ดี เพื่อจะได้เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติ

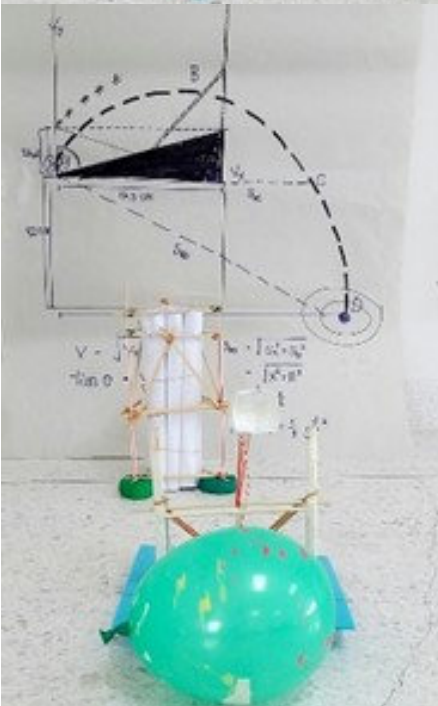
ภาพจาก : <https://www.rmutt.ac.th/wp-content/uploads/2014/05/rmutt20140521-14.jpg>

จากการได้มีโอกาสร่วมทำงานในการขับเคลื่อนขยายผลอบรมเชิงปฏิบัติการด้านการเรียนการสอนให้กับครูและนักเรียน ด้านการเรียนการสอนรูปแบบ STEM Education ระหว่างปี พ.ศ. 2558 ถึงปัจจุบัน และยังมีแผนการขยายผลต่อไปอย่างต่อเนื่องโดยมุ่งเน้นให้ทางผู้สอนและผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติงานผ่านโจทย์ปัญหาจริงผ่านกิจกรรมที่ได้มีการถอดองค์ความรู้มาจาก 4 อาชีพ ประกอบไปด้วย

- อาชีพด้านเกษตรกรรมสมัยใหม่
- อาชีพอุตสาหกรรมกรรมการเกษตร
- อาชีพอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และชิ้นส่วน
- อาชีพอุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วน

โดยมุ่งเน้นให้ได้เกิดการดำเนินงานเป็นทีมและนำความรู้พื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์ (S) เทคโนโลยี (T) วิศวกรรมศาสตร์ (E) และคณิตศาสตร์ (M) ตามระดับความรู้ของชั้นเรียนที่ผู้เข้าร่วมอบรมได้เรียนมา

ผลจากการได้ขยายผลอบรมเชิงปฏิบัติการในครั้งนี้ ทางทีมงานได้มีการติดตามผลดำเนินงานที่ผ่านมาจึงมีโอกาสได้รับฟังอาจารย์ที่วิทยาลัยเทคนิคแห่งหนึ่งที่ได้ผ่านการอบรม มาร่วมแชร์ประสบการณ์ผ่านทางทีม STEM RMUTL ของเราว่า อาจารย์ได้แอบสังเกตเห็นนักศึกษาคนหนึ่งซึ่งเป็นผู้ป่วยมาตั้งแต่เด็ก ไม่ยิ้ม ไม่พูด และไม่กินข้าวกลางวันกับเพื่อนๆ ตอนเรียนจะไม่ดูกระดาน ไม่จด ไม่สนใจดูอะไรที่ครูสอน

หลังผ่านกิจกรรม STEM วันแรก ที่อาจารย์ได้นำวิธีการสอนให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติภายใต้โจทย์ปัญหาที่ได้ตั้งขึ้น โดยให้ได้ลงมือทำ หยิบจับ คิด ชีต เขียน ร่วมกับเพื่อนอาจารย์จึงได้สังเกตเห็นเขามีอาการเปลี่ยนแปลงไป มีอาการยิ้มแย้มแจ่มใส และไปกินข้าวกลางวันร่วมกับเพื่อน ซึ่งอาจารย์ได้ขอบคุณและกล่าวว่าระบบการเรียนการสอนแบบกลไกของ STEM ที่นำมาขยายผลสามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมผู้เรียนได้ และสามารถเห็นทักษะความสามารถผู้เรียนได้อย่างรอบด้าน >>>

จะเห็นได้ว่าระบบการเรียนการสอนแบบกลไกของ STEM เป็นอีกเครื่องมือ (Tools) หนึ่งที่สามารถมาช่วยเป็นกลไกในการสร้าง “บัณฑิตนักปฏิบัติ” ได้โดยในหลายๆ กิจกรรมทางทีมงานเรายังได้มีการนำผู้เรียนและผู้สอนนั้นได้ลงพื้นที่ในการเข้าไปพบกับปราชญ์ชุมชน นำองค์ความรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่นมาพัฒนาต่อยอด สร้างเป็นสิ่งประดิษฐ์และนวัตกรรมใหม่ขึ้นได้

**สำหรับฉบับนี้ผมขอขอยินดีมาเล่าเพียงเท่านี้ก่อนนะครับ
ไว้ในฉบับต่อไปผมจะนำเรื่องราวดีๆ ในการทำงานมีมิติต่างๆ ที่เป็น
ประโยชน์ต่อการศึกษา ชุมชน สังคม มาเล่าให้ฟังอีก**

ขอเป็นกำลังใจให้กับคุณครู อาจารย์ และผู้ที่เกี่ยวข้อง
ในการพัฒนาการศึกษาทุกมิติ สำหรับการทำงานสร้างบัณฑิตที่ดี
เพื่อมาพัฒนาประเทศชาติต่อไปนะครับ >>>

